

ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, судија Милимир Лукић, председник већа, са записничаром Јасном Билић, одлучујући по захтеву Специјалног тужилаштва ОИК.С.2/09 од дана 23.06.2009. године, о трајном одузимању имовине проистекле из кривичног дела, од **Татјане Спасојевић** и мал. **Јоване Спасојевић**, правних следбеника оставиоца Душана Спасојевића и **Маје Луковић** и мал. **Милоша Луковића** правних следбеника оставиоца Милета Луковића, након одржаног главног рочишта дана 22. и 23.09.2009. године, на ком су присуствовали, заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, Татјана Спасојевић и Маја Луковић, правни следбеници оставилаца Душана Спасојевића и Милета Луковића и законски заступници малолетних Јоване Спасојевић и Милоша Луковића, и њихов пуномоћник адвокат Слободан Миливојевић, на основу члана 34. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, донео је дана 24. 09. 2009. године и саопштио странкама, следеће,

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ЗАХТЕВ ЗА ТРАЈНО ОДУЗИМАЊЕ ИМОВИНЕ ПРОИСТЕКЛЕ ИЗ КРИВИЧНОГ ДЕЛА, ОЈТ у Београду – Специјалног тужилаштва ОИК.С 2/09 од 23.06.2009. године, па се од,

I

- правних следбеника оставиоца Душана Спасојевића ЈМБГ 1007968741428, рођеног 10.07.1968. године у Лесковцу, од оца Милована, а преминулог дана 27.03.2003. године, и то од:

- **ТАТЈАНЕ СПАСОЈЕВИЋ** девојачко Јурак, ЈМБГ 2106971715227, рођене дана 21.06.1969. године у Земуну са пребивалиштем у Земуну ул. Шилерова бр. 38. и,

- малолетне **ЈОВАНЕ СПАСОЈЕВИЋ**, ЈМБГ 0412992715304, рођене 04.12.2992. године,

ТРАЈНО ОДУЗИМА право коришћења градског грађевинског земљишта на катастарској парцели **бр.12455 КО Земун**, површине **10 ари и 64 м²**, која одговара земљишно-књижној (грунтовној) парцели бр.2561/4 КО Земун, уписане у ЗКУЛ 8226 КО Земун, површине 296 кв/хв, свакој од наследница на по ½.

II

- правних следбеника оставиоца Милета Луковића ЈМБГ0103969741419, рођеног 01.03.1969.године у месту Доњи гајтан општина Медвеђа, од оца Милоша, преминулог дана 27.03.2003. године, и то од:

- **МАЈЕ ЛУКОВИЋ**, ЈМБГ 1503973715033, рођене дана 15.03.1973. године у Земуну, са пребивалиштем у Новом Београду ул. Партизанске авијације и

- малолетног **МИЛОША ЛУКОВИЋА** ЈМБГ 2808002710158, рођеног дана 28.08.2002. године,

ТРАЈНО ОДУЗИМА право коришћења градског грађевинског земљишта на катастарским парцелама: **бр. 12426 КО Земун, површине 3 ара и 45 м²**, која одговара земљишно-књижној (грунтовној) парцели део 2512/3 КО Земун, уписане у ЗКУЛ бр.6294 КО Земун, и **бр. 12427 КО Земун, површине 7 ари и 19 м²**, која одговара земљишно-књижној (грунтовној) парцели 2512/2 и део 2512/3 КО Земун, уписане у ЗКУЛ бр.6294 КО Земун, сваком од наследника на по ½.

Образложење

ОЈТ у Београду Специјално тужилаштво, је на основу члана 28. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, поднело овом суду, захтев за трајно одузимање имовине под бројем ОИК.С.2/09 дана 23.06.2009. године, којим је затражило да се од Татјане Спасојевић и мал. Јоване Спасојевић, правних следбеника оставиоца Душана Спасојевића и Маје Луковић и мал.Милоша Луковића правних следбеника оставиоца Милета Луковића, одузме право коришћења на градском грађевинском земљишту које се налази на катастарској општини Земун, на катастарским парцелама 12455, 12426 и 12427, које одговарају грунтовним парцелама 2512/3, 2512/2, део 2512/3 и 2561/4, укупне површине 20 ари и 129 м², као имовине која је проистекла из кривичног дела а коју су наследили иза оставилаца Душана Спасојевића и Милета Луковића.

По поднетом захтеву Специјалног тужилаштва, председник већа је најпре заказао и одржао припремно рочиште на коме су странке изнеле чињенице и предложиле доказе на којима заснивају свој захтев или оспоравају захтев супротне стране. Након тога одржано је главно рочиште дана 22. и 23.09.2009.године, на којем је заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић изнео садржину захтева за трајним одузимањем имовине и доказе да су правни следбеници наследили имовину проистеклу из кривичног дела оставилаца Душана Спасојевића и Милета Луковића, доказе о законитим приходима оставилаца и њихових правних следбеника и околностима које указују на постојање очигледне несразмере између имовине и законитих прихода, док су правни следбеници оставилаца Душана Спасојевића и Милета Луковића, и њихов пуномоћник износили доказе којима су оспоравали наводе Јавног тужиоца.

На главном рочишту за трајно одузимање имовине заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић је навео да је имовина проистекла из кривичних дела Спасојевић Душана и Луковић Милета, а коју су њихови правни следбеници наследили након њихове смрти, и на коју се односи захтев: градско грађевинско земљиште које се налази на катастарској Општини Земун катастарским парцелама 14455, 12426 и 12427, укупне површине 20 ари 129 м². Према оставинском решењу Четвртог општинског суда у Београду од 25.08.2004. број 402251/04, оглашени су за наследнике на заоставштини иза покојног Луковић Милета, Луковић Маја – супруга

оставиоца на $\frac{1}{2}$ утврђене заоставштине и Луковић Милош – син оставиоца чији је законски заступник Луковић Маја, на $\frac{1}{2}$ утврђене заоставштине. А то је према фактичком стању тада и сада право коришћења градског грађевинског земљишта на грунтовној парцели 2512, што одговара катастарским парцелама 12426 и 12427. Према оставинском решењу Четвртог општинског суда у Београду од 27.09.2004. број 42245/4, оглашени су за наследнике на заоставштини иза покојног Спасојевић Душана, супруга оставиоца – Спасојевић Татјана на $\frac{1}{2}$ дела утврђене заоставштине и Спасојевић Јована – ћерка оставиоца, на $\frac{1}{2}$ дела утврђене заоставштине, а то је према фактичком стању тада и сада право коришћења градског грађевинског земљишта на грунтовној парцели 2561/4, која одговара катастарској парцели 12455. Према члану 3 тачка 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, имовином се сматра добро сваке врсте, материјално или нематеријално, покретно или непокретно. У овом случају то је право коришћења на градском грађевинском земљишту. Покојни Спасојевић и покојни Луковић, су до градског грађевинског земљишта долазили, стицали на следећи начин: Најпре је Спасојевићу решењем тадашњег Извршног одбора Скупштине општине Земун, 20.07.'97., уступљено на трајно коришћење неизграђено грађевинско земљиште обухваћено катастарском парцелом 12455 у величини 1.064 м² по тадашњој цени 159.000 динара или у немачким маркама у то време преко 43.000 марака. Након тога, у периоду до краја '98. купљени су и преостали делови данашњег целокупног плаца градског грађевинског земљишта, тако што је Луковић 29.06.'98. купио од Драгишић Божицара део непокретности који се налазио на грунтовној парцели 2512 по цени 120.000 динара. Дана 16.07.'98. Луковић Миле је купио од Матијаш Сретка део непокретности која се налази на грунтовној парцели 2512 по цени 80.000 марака. Сагледавајући податке о законским зарадама покојног Спасојевића и Луковића и њихових супруга, које је доставио Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање не може бити уопште ни помена о било каквој, па ни минималној сразмери између вредности било чега у оквиру њихове криминално стечене имовине и законских прихода које у ствари никада нису ни имали. У свим овим чињеницама се и налазе разлози за императивну потребу за трајним одузимањем имовине, која је предмет захтева, а која је преостала после, иза смрти оставилаца Спасојевића и Луковића.

Дана 17.06.1997. године Душан Спасојевић је поднео захтев Одељењу за имовинско-правне послове општине Земун за парцелу површине 934 м², која се налази у улици Раде Кончара у Земуну. После три дана, 20.06.1997. године донето је решење којим се Душану Спасојевићу додељује грунтова парцела 2561/4 која одговара кат. парцели 12455, површине 1064 квадратна метра, за износ од укупно тадашњих 159.000,00 динара. Душан Спасојевић је истога дана 20.06.1997. године пре правноснажности решења уплатио Општини Земун износ од 66.200,00 динара а 25.06.1997.године, износ од 93.400,00 динара, чиме је измирио Општину Земун за додељени плац градског грађевинског земљишта, што произлази из стања жиро-рачуна општине Земун, који се налази у списима предмета. Преостали делови садашњег плаца градског грађевинског земљишта, купљени су од физичких лица Сретка Матијаша и Божицара Драгишића у периоду од 12.05. до 29.06.1998. године. Цене по којима су купљене ове некретнине су исплаћене продавцима у кратким роковима. А износи тих уговорних цена су вредносно јер су у питању лица Душан Спасојевић и Миле Луковић без апсолутно икаквих легалних прихода. Сва плаћања по овим уговорима извршио је Душан Спасојевић.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић је изнео у односу на сведочење Златка Јурака, да је исказ овог сведока нејасан, контрадикторан и у супротности са

стварним стањем ствари. Душан Спасојевић и Миле Луковић су били организатори и вође "Земунског клана", криминалне организације која је вршила кривична дела организованог криминала. То је била њихова једина активност путем које су остваривали значајне финансијске резултате, чији је део објективно приказан кроз непокретности у Шилеровој улици у Земуну. Да је сведок Златко Јурак позајмио новац за плац Спасојевићу, није логично ни животно. Спасојевић плаћа у два наврата 20. и 25.06.1997. године. Пожурио је истога дана, када је донето решење то је 20. 06.1997. године да исплати 66.000,00 динара. Да је он имао укупну количину тог новца свакако би све исплатио већ првог дана, и не би исплаћивао у два рока, у два наврата. Исказ сведока је у многим детаљима контрадикторан. Посебно његови наводи да је 1998. године зарадио 4 пута више од 50.000 марака а живи у кућици, у дворишној згради од 42 квадратна метра, са широм породицом. Код такве зараде од 200.000 марака те године позајмљује од брата 10.000 да би он позајмио зету износ за наводну куповину плаца.

У прилог основаности захтева Специјалног тужилаштва за трајно одузимање имовине, заменик Специјалног тужиоца се позвао на парнични предмет Првог општинског суда у Београду П бр.1867/04 – веза П бр.4407/04, чија садржина и конкретни подаци о вредности и обиму непокретне имовине Спасојевића и Луковића, недвосмислено указују, да је реч о имовини која је могла бити прибављена искључиво вршењем кривичног дела организованог криминала, и само из тог извора финансирана.

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић је изнео да су се тиме остварили сви законски услови предвиђени члановима 2. 3. чланом 33. став 3. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, па је предложио да се донесе решење о трајном одузимању имовине у складу са чланом 34. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Правни следбеници Душана Спасојевића и Милета Луковића су преко свог пуномоћника оспорили наводе заменика Специјалног тужиоца и истакли да захтев за трајно одузимање имовине који је тужилаштво ставило 23.06.2009. године не одговара чињеничном стању. Како се захтевом за одузимање имовине проистекле из кривичних дела, од Спасојевић Татјане, њене ћерке, Луковић Маје и њеног сина тражи одузимање парцела које су купљене 1997. године и 1998. године, навели су да ни у једном кривичном поступку који је вођен пред Специјалним судом, пок. Душан Спасојевић и Луковић Миле нису оптужени за кривично дело злочиначког удруживања или било које друго кривично дело, а које би било извршено пре 1999. године. Шта више, сам тужилац у захтеву на страни 3, наводи да је организација банде учињена током 1999. и 2000. године. Констатација тужиоца да се у конкретном случају ради о имовини која је стечена извршењем кривичних дела апсолутно се не може довести ни у временску, ни у криминогену димензију, са било којим кривичним делом, јер кривична дела ако су извршена та дела су вршена након 1999. године и 2000. године, па чак и злочиначко удруживање. Неспорна је чињеница да су плацеви купљени 1997. и 1998. године. Из исказа сведока и приложене документације од стране одбране јасно произлази да је Златко Јурак остваривао примања, да је остваривао и већа примања, да је остваривао и зараде од продаје куће, да је тај новац држао са стране управо у намери да стамбено обезбеди ћерку, и предметни плацеви су купљени средствима које је обезбедио Златко Јурак отац Тање Спасојевић, а такође је неспорна чињеница, која се може проверити на било који начин, да до 1998. године Спасојевић Душана нема нигде ни у једном

једином кривичном предмету. Ако он није имао било какве приходе, осим прихода за некакво дневно одржавање породице, онда у сваком случају, а имајући у виду и документацију са којом се располаже, мора се поклонити пуна вера у истинитост изјаве сведока Јурак Златка. На крају су истакли да се не може до те мере уништити свака могућност за материјалну егзистенцију било наследника Спасојевић Татјане и њене ћерке, било Луковић Маје и њеног сина. Њихова је намера била да они продају те плацеве, па да од тога нешто купе и тако даље. Суштина је у томе да је новац који је добијен ради куповине ових плацева легално, званично зарађен, за то постоји адекватна и одговарајућа финансијско-књиговодствена документација. Нема извршења било ког кривичног дела пре куповине ових плацева, а самим тим не постоји ни један једини доказ да је имовина проистекла из кривичног дела, па из тог разлога предлажу да суд донесе решење којим ће обуставити поступак против Спасојевић Татјане и Маје Луковић са наследницима, тако што ће одбити захтев за трајно одузимање имовине јер она није проистекла из кривичних дела.

Суд је на главном рочишту извео доказе које је предложио тужилац:

- решење Четвртог општинског суда у Београду IV-O-2245/2004 од 27.09.2004. године, решење Четвртог општинског суда у Београду IV-O-2251/2004 од 25.08.2004. године, извод из МКУ за Спасојевић Душана, општине Барајево, која се води за матично подручје Мељак под текућим бројем 3 за 2003. годину, извод из МКУ за Луковић Милета општине Барајево, која се води за матично подручје Мељак под текућим бројем 4 за 2003. годину, извод из МКР за Јовану Спасојевић, општине Звездара, која се води за матично подручје Београд под текућим бројем 21 за 1993. годину, извод из МКР за Милоша Луковића, општине Савски Венац, која се води за матично подручје Београд под текућим бројем 4894 за 2002. годину, извод из МКВ за Милета Луковића и Мају Петошевић, општине Земун, која се води за матично подручје Земун под текућим бројем 222 за 2002. годину, извод из МКВ за Душана Спасојевића и Татјану Јурак, општине Медвеђа, која се води за матично подручје Леце под текућим бројем 69 за 1989. годину, ЗКУЛ КО ЗЕМУН БР. 6294 и 8226, уговор о купопродаји непокретности закључен дана 16.07.1998. године у Београду између Сретка Матијаша као продавца и Милета Луковића као купца који је оверен пред Другим општинским судом у Београду, уговор о купопродаји непокретности закључен дана 16.06.1998. године у Београду између Божидара Драгишића као продавца и Луковић Милета као купца, који је оверен пред Четвртим општинским судом у Београду, под бројем Ов.4127/98 29.06.1998. године, као и анекс уговора о купопродаји непокретности закљученог дана 23.03.2001. године овереним пред Четвртим општинским судом у Београду под бројем II Ов.3624/2001, уверење о идентификацији Републичког геодетског завода – Центра за катастар непокретности Београд – Служба за катастар непокретности у Земуну бр. 953-182/2009 од 08.06.2009. године, копију плана републичког геодетског завода бр.953-182/2009 од 09.06.2009. године, за катарстарске парцеле 12455,12426 и 12427 КО Земун, извод из поседовног листа број 5030 службе за катастар непокретности Земун парцела број 12455, извод из поседовног листа број 5431 службе за катастар непокретности Земун парцела број 12427, извод из поседовног листа број 4976 службе за катастар непокретности Земун парцела број 12426, извештај Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених број 181-3056/09 од 09.06.2009. године и број 181-2736/09 од 26.05.2009. године са уверењима и потврдама, извештај јединице за финансијске истраге, МУП-а РС УКП, СБПОК, о вредности курса немачке марке, дана 20.07.1997. године, са подацима о пријављеном пребивалишту

Спасојевић Татјане и Луковић Маје, **решење Извршног одбора СО Земун број 062365/97-1 од 20.06.1997. године, извештаје - информације «Комерцијалне банке» АД Београд, сектора послова са клијентима – становништвом од 20.05.2009. године и 04.06.2009. године, о вредности курса немачке марке, признаницу између Лорана Милића и представника предузећа «ЛИДЕР», признаницу од 20.07.1998. године. Признаница је сачињена у адвокатској канцеларији Миодрага Гломазића, признаницу између Лорана Милића и Сретка Матијаша, потврду предузећа «СЛОГА» од 18.05.2004. године, уверење општине Земун – Одељење за грађевинске и комуналне послове од 05.07.2002. године, по захтеву за легализацију стамбеног објекта у Шилеровој улици, потврду Дирекције за грађевинско земљиште бр. 27696/55000-V-7, потврду ЈП Аеродром Београд за Мају Луковић од 05.04.2004. године, закључак грађевинског инспектора Секретаријата за имовинско-правне и грађевинске послове Београд, број 3541-176/02 од 13.03.2002. године, записник грађевинске инспекције општине Земун, бр.356-236/03 од 18.03.2003. године и закључак о дозволи извршења, одељења за инспекцијске послове општине Земун 356-236/2003 од 20.03.2003. године, решење одељења за инспекцијске послове општине Земун 356-236/2003 веза 680/2002 од 18.03.2003. године, информацију Скупштине општине Земун, под бр.06-2365/97-1 од дана 24.03.2003. године, извештаје НБС бр. 06/437/09 од 11.09.2009. године и УБС 0501 бр.6/162 од 11.09.2009. године, о курсу ДЕМ у периоду од 01.06.1998. године до 20.07.1998. године, извештај о променама и стању средстава НБЈ, Завода за обрачун и плаћања, филијале 40805 Земун на рачуну СО Земун, а извршен је и увид у предмет Првог општинског суда у Београду, П бр.1867/04 – веза П бр.4407/04.**

На истом главном рочишту изведени су и докази које су предложили правни следбеници Душана Спасојевића и Милета Луковића, и то:

- **Уговор о купопродаји киоска закључен дана 01.09.1993. године у Новом Београду између Кате Бећировић – продавца и Душана Спасојевића – купца који је оверен 20.10.1993. године, пред Четвртим општинским судом у Београду под бројем Ов.бр.16369/93, уговор о зајму закључен између Јурак Златка и Јурак Драгана дана 09.12.1997. године, уговор о купопродаји непокретности закључен дана 17.02.1987. године у Београду између Јурак Златка као продавца и Петра Ђурековића као купца, који је оверен пред Општинским судом у Старој Пазови 04.03.1987. године, под бројем Ов.бр.773/87, решење општинског комитета за привреду и финансије општине Земун, број 344-275/85-6 од 31.01.1986. године, решење одељења за финансије, привреду, друштвене делатности и планирање општине Земун број 346-32/96-V од 04.06.1996. године, информација о пензији за 2009. годину немачког пензијског осигурања «Север» 22037 Хамбург, од 03.08.2009. године, рачун број 003/98 од 21.05.1998. године Norderstedter bank eg-банкарски број 200 69 111 рачун број 389 900, рачун број 01001 од 31.03.1998. године Norderstedter bank eg-банкарски број 200 69 111 рачун број 389 900, рачун број 001/98 од 09.02.1998. године, рачун број 389900 за 1998. годину Norderstedter bank eg, рачун о вишку прихода од 01.01.1997. године до 31.12.1997. године, годишњи завршни рачун фирме за Златка Јурака од 20.11.1998. године, рачун о вишку прихода од 05.07.1996. године до 31.12.1996. године, годишњи завршни рачун фирме за Златка Јурака од 14.11.1997. године, а саслушан је у својству сведока и Златко Јурак.**

~ ~ ~

На основу неправоснажне пресуде овог суда К.П.бр.3/04 од 18.01.2008. године окривљени Милорад Улемек оглашен је кривим за извршење кривичног дела злочиначког удруживања из члана 227. став 1. КЗ РС, зато што је,

- током 1999. и 2000. године у Београду – Земуну, заједно са покојним Душаном Спасојевићем и покојним Милетом Луковићем, организовао банду која је имала за циљ вршење кривичних дела предвиђених републичким законом, за која се може изрећи казна затвора у трајању од 5 година или тежа казна, а ради стицања финансијске или друге материјалне користи и моћи, при чему су чланови криминалне организације имали унапред одређене улоге, планиране за активности у дужем временском периоду, уз поштовање строгих правила унутрашње дисциплине,

- са водећом улогом окривљеног Милорада Улемек и покојног Душана Спасојевића,

- заснивајући активности банде на примени насиља и уз коришћење утицаја на одређене политичке, правосудне и друге друштвене чиниоце,

- па су припадници те банде у периоду од 1999. до 2003. године постали Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, сведок сарадник Миленковић Дејан, Калинић Сретко, Јуришић Милан «Јуре», Крсмановић Душан, сведок сарадник Сувајџић Миладин, у ужем саставу, и сведок сарадник Буха Љубиша, Бајић Никола, Петровић Саша, Глишовић Милан, Славковић Ђорђе, Јуришић Милан звани «Јуришко», Ранђеловић Дејан, Миладиновић Драган, Ковчић Слободан, Долић Бојан, Милић Дарко, Здравковић Александар, Дрча Милан, Трајковић Срећко, Јовановић Милан, Хамидовић Селман, Каличанин Миломир, Гаврић Тони у ширем саставу, и који су прихватили активности те банде као своје и извршавали одређене активности које су се пред њих у конкретним ситуацијама постављале,

тако да су, у периоду, од 2000. године до почетка 2003. године, ради остварења плана криминалне организације, стицања моћи и материјалне користи, вршили организовану криминалну делатност, елиминишући конкурентске кланове, као и особе које су представљале опасност за организацију или на други начин били сметња активностима организације,

стичући противправну имовинску корист отимањем лица ради изнуде новца, те су као криминална организација, у оквиру наведеног криминалног плана, организованом акцијом својих чланова, починили кривична дела:

- убиство Бранислава Лаиновића;
- убиство Зорана Ускоковића и Милоша Стевановића;
- убиство Тодора Гардашевића;
- убиство Срђана Љујића;
- убиство Велибора Иличића;
- убиство Бодиш Жељка;
- убиство Николић Ивице и покушај убиства Буха Љубише;
- убиство Средоја и Зорана Шљукића;
- убиство Јована Гузијана и Рада Цветића;
- убиство Ивице Јовановића;
- убиство Жељка Шкрбе и Ненада Батоћанина;

- отмицу Вука Бајрушевића;
- отмицу Мусић Сувада;

- отмицу Милије Бабовића;
- отмицу Слободана Радосављевића;
- убиство Горана Трајковића;
- убиство Александра Ристића;
- кривично дело тероризма "Дифенс Роуд и ДСС"

На основу правоснажне пресуде овог суда К.П бр. 6/03 суд је утврдио да се у односу на пок. Милета Луковића наводе радње везане за скривање пиштоља, коришћених за извршење кривичног дела на штету Вука Драшковића, као и превоза осуђеног Леонида Миливојевића до Будве, а у односу на пок. Душана Спасојевића радње превоза осуђених Бранка Берчека, Ненада Илића и Леонида Миливојевића до Београда, након извршења кривичног дела.

У неправоснажној пресуди К.П.бр.5/03 (убиство Премијера др. Зорана Ђинђића) у односу на пок. Душана Спасојевића наводе се радње везане за стварање криминалне организације – завере, у циљу вршења кривичних дела против уставног уређења и безбедности СРЈ, ради стицања добити и моћи и утицаја на носиоце власти у највишим државним органима, затим радње везане за извршење атентата на председника владе РС, као што су договарање око конкретног начина извршења, распоређивање задатака припадницима криминалне организације, прикупљање обавештења о кретању Премијера др. Зорана Ђинђића, надзирању целог тока акције и одржавању контаката са учесницима атентата. У односу на пок. Милета Луковића се наводе радње да је прикупљао обавештења везана за кретање Премијера и био планиран за ватрену подршку након атентата те да је са Спасојевићем надзирао цело ток акције.

Стоји чињеница да Душан Спасојевић и Миле Луковић нису правоснажно осуђени за извршење ни једног од наведених кривичних дела, али чињенице које су утврђене на бази доказа у спроведеним кривичним поступцима, као и садржај изрека наведених пресуда, недвосмислено доводе у везу ова два лица са организованим криминалом, у ком су они имали значајне и водеће улоге. Само чињеница да су лишени живота дана 27.03.2003. године, те да кривични поступак правно није могуће водити против преминулих лица, определила је да оптужнице у наведеним кривичним предметима, не буду подигнуте и против ова два лица.

Одредба члана 2. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, одређује да се одредбе овог закона примењују, када су у питању кривична дела организованог криминала, а што је у конкретном случају утврђено и претходно образложено.

На основу извода из матичне књиге умрлих општине Барајево, која се води за матично подручје Мељак под текућим бројем 3 за 2003. годину, утврђено је да је Душан Спасојевић ЈМБГ 1007968741428, рођен 10.07.1968. године у Лесковцу, од оца Милована са пребивалиштем у Земуну ул. Шилерова 38, преминуо дана 27.03.2003. године.

На основу извода из матичне књиге умрлих општине Барајево, која се води за матично подручје Мељак под текућим бројем 4 за 2003. годину, утврђено је да је Миле Луковић ЈМБГ 0103969741419, рођен 01.03.1969. године у месту Доњи гајтан

СО Медвеђа, од она Милоша са пребивалиштем у Земуну ул. Шилерова 40, преминуо дана 27.03.2003. године.

Одредба члана 3. став 4. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, одређује да се оставиоцем сматра лице против кога услед његове смрти кривични поступак није покренут а у кривичном поступку који се води против других лица утврђено је да је заједно са тим лицима учинио кривично дело из члана 2. поменутог закона.

Дакле, на основу наведених чињеница, стичу се сви законски услови који су предвиђени у члану 3. став 5. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, да се у односу на наследнике покојног Душана Спасојевића и покојног Милета Луковића, води поступак по захтеву јавног тужиоца, и то као њиховим правним следбеницима, примењујући одредбе Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

На основу информације одељења за имовинско правне и стамбене послове СО Земун, бр. 06-2365/97 од 24.03.2003. године, утврђено је да је Душан Спасојевић дана 17.06.1997. године поднео захтев поменутом одељењу за доделу парцеле бр.11873/2 површине 934 м² која се налази у ул. Раде Кончар у Земуну.

Решењем извршног одбора СО Земун број 062365/97-1 од 20.06.1997. године које је правноснажно дана 20.07.1997. године, Душану Спасојевићу је уступљено на трајно коришћење уз накнаду ради изградње породичне стамбене зграде неизграђено грађевинско земљиште обухваћено парцелом 2561/4 којој одговара парцела 12455 уписана у ЗКУЛ 1976 КО Земун. Истим решењем Душан Спасојевић је обавезан да Општини Земун у року од 3 дана од дана пријема решења уплати на име накнаде за уступљено земљиште **159.600,00 динара**.

На основу извештаја о променама и стању средстава НБЈ, Завода за обрачун и плаћања, филијале 40805 Земун, утврђено је да је на рачун СО Земун, дана 20.06.1997. године Душан Спасојевић уплатио 66.200,00 динара, а да је дана 25.06.1997. године уплатио 93.400,00 динара, што све заједно чини износ од 159.600,00 динара.

На основу информације «Комерцијалне банке» АД Београд, сектора послова са клијентима – становништвом од 20.05.2009. године, утврђено је да се дана 20.07.1997. године примењивала курсна листа број 134 од 18.06.1997. године. У складу са наведеном курсном листом износ од 159.600,00 динара представљао је противвредност од **48.363,64 ДЕМ**.

На основу извештаја Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених број 181-3056/09 од 09.06.2009. године и број 181-2736/09 од 26.05.2009. године, утврђено је да је према службеним подацима Фонда, предузеће за спољну и унутрашњу трговину «Корадо» регистровано на адреси Франца Розмана број 20, Земун. Од почетка пословања (03.06.1992. године) до дана слања извештаја наведено предузеће није доставило ниједну пријаву о стажу и заради образац – М4 за запослене. Душан Спасојевић ЈМБГ 1007968741428, је пријављен на осигурање по основу радног односа од 01.06.1993. године, али Фонд не располаже евиденцијом о уплати доприноса за пензијско и инвалидско осигурање односно о оствареним зарадама на основу радног односа у поменутом предузећу;

- да Татјана Спасојевић Јурак ЈМБГ 2106971715227, није у осигурању односно не постоји пријава ни одјава на осигурање по било ком основу. У уверењу фонда ПИО од 26.05.2009. године, постоје подаци о заради Душана Спасојевића само за за 1988. и 1989. годину.

Из извода из **матичне књиге венчаних општине Медвеђа**, која се води за матично подручје Леце, под текућим бројем 69 за 1989. годину, дана 21.10.1989. године, утврђено је да је Душан Спасојевић закључио брак са Татјаном Јурак, и да је презиме које су брачни другови узели при закључењу брака Спасојевић.

Из извода из **матичне књиге рођених општине Звездара**, која се води за матично подручје Београд под текућим бројем 21 за 1993. годину, утврђено је да је дана 04.12.1992. године рођена Јована Спасојевић од оца Душана Спасојевића и мајке Татјане Спасојевић, девојачко Јурак.

На основу **решења Четвртог општинског суда у Београду IV-О-2245/2004 од 27.09.2004. године**, Татјана Спасојевић и Јована Спасојевић, оглашени су за наследнике иза пок. Душана Спасојевића (свака од наследница на $\frac{1}{2}$ дела утврђене заоставштине) права коришћења непокретности у државној својини на кат. парц.2561/4 врт површине 296 кв/хв, уписане у зкул бр.8226 КО Земун. Наведено решење је правоснажно даном доношења.

Из **ЗКУЛ 8226 КО Земун**, утврђено је земљишна парцела 2561/4 – врт површине 296 кв/хв, државна је својина РС, и да је на основу решења Општине Земун број 06-2365/97-1 од 20.06.1997. године укњижено право коришћења на земљишту у А листу у корист Душана Спасојевића, док је на основу оставинског решења О.бр.2245/04 од 27.09.2004. године укњижено право коришћења у корист Татјане Спасојевић и мал. Јоване Спасојевић са по $\frac{1}{2}$.

На основу **уверења о идентификацији Републичког геодетског завода – Центра за катастар непокретности Београд – Служба за катастар непокретности у Земуну бр. 953-182/2009 од 08.06.2009. године**, утврђено је да катастарска парцела 12455 КО Земун одговара земљишно-књижној (грунтовној) парцели 2561/4 КО Земун.

Из извода из **поседовног листа број 5030 службе за катастар непокретности Земун** утврђено је да је парцела број 12455 која се налази у Шилеровој улици бб, површина исте је 10 ари и 64 м².

Сведок Златко Јурак је навео да је Душана Спасојевића упознао 1988. године у децембру месецу, а да се следеће године, у октобру месецу, његова ћерка удала за њега. Током 1991. године Душан Спасојевић се из Немачке вратио за Југославију и почео да се бави приватним бизнисом, куповао је кола која је потом препродавао, а радио је и са горивом, тако да је од тог посла имао нека примања. Како су му ћерка, зет и унука, били подстанари, у договору са супругом, је решио да ћерки купе стан. Претходно је продао кућу у Бановцима 1987. године за 55 – 60 хиљада марака, те је имао тај капитал при руци. Душан Спасојевић је хтео да купи плац, али је сведок био против тога, и рекао, да ће им дати паре уколико се купи стан. Након тога му је Душан Спасојевић 1996. – 1997. године рекао да је нашао неки

стан који вреди око 50 хиљада марака. Том приликом му је рекао да му треба само 40 хиљада немачких марака, а да он има остатак. Сведок Златко Јурак је Душану Спасојевићу у првој половини 1997. године дао 40 хиљада марака за куповину стана, али након тога је чуо, да је Душан купио неки плац у Земуну, те се због тога, породична ситуација између Душана Спасојевића и сведока пореметила, тако да су прекинули да одржавају до тада нормалне односе. Недуго затим, ћерка Татјана је априлу или мају 1998. године поново затражила паре у висини од 50 хиљада марака, да се продужи тај плац у Шилеровој улици. Сведок је пристао да да тај новац, јер је подлегао ћеркиним речима, али под условом да му се паре врате, и да се све што се купи од тих пара, мора бити на њено име. Део од тих пара, односно 10 хиљада марака је позајмио од свог брата још у децембру месецу 1997. године. Сведок је изнео да живи у улици Цара Душана број 62 у Земуну од 1988. године, тај стан је купио 1988. године, за око 20 хиљада марака. Татјана и Душан Спасојевић су живели као подстанари до 2000. године, а онда су се уселили тако што су направили кућу у Земуну. За свој рад у Немачкој, овај сведок је приложио документацију за 1996., 1997., 1998. годину. У 1996. години имао је нето зараду од 11 хиљада марака. У 1997. години нето зарада његова је износила 23 хиљаде немачких марака. Док је 1997. године укупна зарада била 48 хиљада немачких марака.

Испитујући веродостојност сведочења Златка Јурака, суд је анализирао след догађаја, онако како их је сведок Златко Јурак изнео у свом сведочењу, посебно ценећи догађаје који се односе на новчана давања, као и разлоге и мотиве који су овог сведока руководили у односу на та давања.

Изјава сведока, да су га мотивисали родитељски разлози, када је давао новац да би помогао ћерки и зету, да реше своје стамбено питање, те да зет добијену новчану помоћ није искористио за обећану сврху - куповину стана, већ за куповину плаца, због чега је дошло до озбиљног нарушавања породичних односа, тако што су се прекинуле породичне везе између зета и таста, те да је у таквој породичној ситуацији, на тражење ћерке, поново дао значајан новац, и то 50 хиљада немачких марака, за који део новца се и лично позајмио, сада за куповину још једног плаца, али на име трећег лица Милета Луковића, је очигледно супростављена сама себи и животну неодржива, јер ако сведок тврди, да га је мотивисала жеља да помогне ћерки и зету да купе стан, те да је новац који им је дао, за њега лично значајан новац, онда је очигледно супротно наведеном мотиву и разлозима, али и животну неодрживо, да сведок опет даје новац, који је по вредности значајнији од претходног давања и за који се делом позајмљује, сада у корист трећег лица, да би непокретност била купљена у његово име.

О чињеници, да је сведоку Златку Јураку било познато, да ће његовим новцем бити купљена непокретност у корист Милета Луковића, у тренутку, када је по својој изјави давао новац, нема никаквог спора, јер се сведок о томе изричито изјаснио, а што се може видети на страни 36. транскрипта, главног рочишта од 23.09.2009. године:

"Па то је, тако су ми они рекли и за овај други новац, овде ових 50.000, што сам требао да дам, пошто је Миле Луковић требао да буде као сувласник парцеле следеће или парцеле своје, и на конту тога, као да буду заједно, јер они су били боље него браћа. Нон-стоп су били, дружили се, и онда су хтели заједно на истом месту, у истој улици да праве то".

Најубедљивији доказ да сведок Златко Јурак пред судом не говори истину, је изјава његове ћерке Татјане Јурак, која је на исто питање, да ли јој је познато, да је њен супруг Душан Спасојевић, новац који је добијен од њеног оца, лично исплатио у име Милета Луковића, по признаницама, и то продавцима непокретности, и да ће се те непокретности водити на Милета Луковића, на главном рочишту од дана 23.09.2009. године, изјавила следеће :

(на страни 53. транскрипта)

"Те чињенице су мени непознате до овог момента. Нисам упозната са њима".

Имовински интереси правних следбеника пок. Душана Спасојевића и пок. Милета Луковића, који су овим поступком доведени у питање, су однели превагу код овог сведока, над његовом законском обавезом да објективно и непристрасно сведочи, он је својом изјавом, као и имовином, коју је доказивао, прво покушао, да покрије новчана давања, која је имао његов зет Душан Спасојевић, а потом и давања за Милета Луковића, која су они имали, стичући одређена права на непокретностима у Шилеровој улици у Земуну, који тада, у време када је вршено наведено плаћање, нису имали покрића у било каквој легалној заради или примањима, а о чему је све овај сведок имао непосредних сазнања из тог периода.

Имајући у виду речено, суд цени да је веродостојност исказа сведока Златка Јурака овим противречностима значајно компромитована, ова изјава очигледно не одговара истини те је суд као такву није прихватио.

Сумирајући чињенице из писмених доказа, утврђено је, да је Душан Спасојевић СО Земун, на име трајног коришћења уз накнаду неизграђеног грађевинског земљишта обухваћеног парцелом 2561/4 којој одговара парцела 12455 уписана у ЗКУЛ 1976 КО Земун, уплатио укупно 159.600,00 динара што представља противвредност од 48.363,64 ДЕМ.

На основу наведених доказа, утврђено је, да је Душан Спасојевић, СО Земун, на име трајног коришћења уз накнаду неизграђеног грађевинског земљишта обухваћеног парцелом 2561/4, уплатио укупно 159.600,00 динара што представљало противвредност од 48.363,64 ДЕМ.

Утврђене су чињенице да Душан Спасојевић од 1989. године као и његова супруга Татјана Спасојевић до куповине наведене парцеле, нису остваривали законите приходе, чиме је стечена имовина у Шилеровој улици у Земуну у очигледној несразмери са законитим приходима.

Одредбе члана 3. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, прописују да се имовином сматра добро сваке врсте, материјално или нематеријално, покретно или непокретно, процењиво или непроцењиво велике вредности и исправе у било којој форми којима се доказује право или интерес у односу на такво добро. Имовином се сматра и приход или друга корист остварена, непосредно или посредно, из кривичног дела, као и добро у које је она претворена или са којим је помешана.

Одредбе чл. 3 ст. 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, прописују да се имовином проистеклом из кривичног дела сматра имовина окривљеног, сведока сарадника или оставиоца која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима.

На основу наведених чињеничних и правних разлога, суд је на основу члана 34. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у првом ставу изреке решења, усвојио захтев за трајно одузимање имовине, па је од правних следбеника оставиоца Душана Спасојевића трајно одузео право коришћења градског грађевинског земљишта на катастарској парцели бр.12455 КО Земун, површине 10 ари и 64 м², која одговара земљишно-књижној (грунтовној) парцели бр.2561/4 КО Земун, уписане у ЗКУЛ 8226 КО Земун, површине 296 кв/хв, свакој од наследница на по 1/2.

У односу на одлуку суда, под римским бројем 2 диспозитива решења, која се односи на захтев Специјалног тужилаштва за трајно одузимање имовине правним следбеницима пок. Милета Луковића, на основу изведених доказа на рочишту, утврђено је следеће чињенично стање:

Према извештајима НБС бр. 06/437/09 од 11.09.2009. године и УБС 0501 бр.6/162 Од 11.09.2009. године, курс ДЕМ је у периоду од 01.06.1998. године до 20.07.1998. године износио 6,00 РСД.

На основу уговора о купопродаји непокретности закљученог дана 16.07.1998. године у Београду између **Сретка Матијаша** као продавца и **Милета Луковића** као купца који је оверен пред Другим општинским судом у Београду, утврђено је да је предмет уговора кућа у улици Шилерова број 40 у Земуну и то сувласништво 11/20 куће без земљишта ЗК тело II и дворишне стамбене зграде ЗК тело III на кат. парц. 2512/3 као и сувласништво 5/20 ЗК тела II и 5/20 ЗК тела III, ЗКУЛ 6294 КО Земун, кат. парц. 2512/3. Предметна непокретност је продата за цену од **180.000,00 динара** коју је купац Миле Луковић исплатио продавцу у целости у моменту закључења уговора (према наводима уговора). (180.000,00 РСД : 6,00 = 30.000,00 ДЕМ)

Из **признанице од 20.07.1998. године**, потврђује се да су све исплате купопродајне цене од стране Душана Спасојевића за кућу у улици Шилерова број 40 продавцу Матијаш Сретку до износа купопродајне цене од **80.000 ДЕМ** учињене у име и за рачун Милета Луковића. Истом признаницом се потврђује да уговорне стране немају никаквих међусобних даљих потраживања као ни Душан Спасојевић. Признаница је сачињена у адвокатској канцеларији Миодрага Гломазића и иста је без потписа. (80.000,00 ДЕМ X 6,00 = 480.000,00 РСД)

Из **признанице** закључене између Сретка Матијаша и Лорана Милића потврђено је да је дана 01.06.1998. године за рачун купца Душана Спасојевића, Лоран Милић исплатио продавцу куће у улици Шилерова број 40 Земун, **Матијаш Сретку**, остатак купопродајне цене од 23.000 ДЕМ и са раније исплаћеним износом од 57.000 ДЕМ је исплатио целокупну купопродајну цену од 80.000 ДЕМ. Наведена признаница је потписана од стране Матијаш Сретка и Лорана Милића.

На основу уговора о купопродаји непокретности закљученог дана 16.06.1998. године у Београду између **Божидара Драгишића** као продавца и **Луковић Милета** као купца, који је оверен пред Четвртим општинским судом у Београду, под бројем Ов.4127/98 29.06.1998. године, као и **анекса уговора** о купопродаји непокретности закљученог дана 23.03.2001. године овереним пред Четвртим општинским судом у Београду под бројем II Ов.3624/2001, утврђено је да је предмет уговора 4/20 дела куће без земљишта уписане као зк. тело А-II у ЗКУЛ

6294 КО Земун на кат.парц.2512/3 и 4/20 дворишне стамбене зграде без земљишта уписане као зк.тело А-III у ЗКУЛ 6294 КО Земун на кат.парц.2512/3. Купопродајна цена наведене непокретности је **120.000,00 динара** коју цену је Миле Луковић у потпуности исплатио дана када је уговор закључен. (**120.000,00 РСД : 6,00 = 20.000,00 ДЕМ**)

На основу **извештаја Републичког Фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених** број 181-3056/09 од 09.06.2009. године и број 181-2736/09 од 26.05.2009. године, према службеним подацима Фонда, предузеће за спољну и унутрашњу трговину «Корадо» је регистровано на адреси Франца Розмана број 20, Земун. Од почетка пословања (03.06.1992. године) до дана слања извештаја наведено предузеће није доставило ниједну пријаву о стажу и заради образац – М4 за запослене. **Миле Луковић** ЈМБГ 0103969741419, је пријављен на осигурање по основу радног односа од 16.03.1994. године, али Фонд не располаже евиденцијом о уплати доприноса за пензијско и инвалидско осигурање односно о оствареним зарадама на основу радног односа у поменутом предузећу. **Маја Луковић** ЈМБГ 1503973715033, је у осигурању од 01.04.2008. године. У уверењу фонда ПИО постоје подаци о заради Милета Луковића само за 1989.,1990.,1991. и 1992. годину.

На основу уверења о **идентификацији Републичког геодетског завода – Центра за катастар непокретности Београд – Служба за катастар непокретности у Земуну бр. 953-182/2009** од 08.06.2009. године, утврђено је да катастарска парцела број 12426 КО Земун одговара земљишно-књижној (грунтовой) парцели део 2512/3 КО Земун, а да кат. парцела број 12427 КО Земун одговара земљишно-књижној (грунтовой) парцели 2512/2 и део 2512/3 КО Земун.

Из извода из **поседовног листа број 5431** службе за катастар непокретности Земун утврђено је да је парцела број 12427 која се налази у улици Шилеровој бб, воћњак прве класе, је површине 7 ари и 19 м².

Из извода из **поседовног листа број 4976** службе за катастар непокретности Земун утврђено је да парцела број 12426, која се налази у улици Шилеровој број 40, двориште уз стамбену зграду, је површине 3 ара и 45 м².

Из извода из **матичне књиге венчаних** општине Земун, која се води за матично подручје Земун под текућим бројем 222 за 2002. годину, дана 19.05.2002. године, утврђено је да је Миле Луковић закључио брак са Мајом Петошевић, а презиме које су брачни другови узели при закључењу брака је Луковић.

Из извода из **матичне књиге рођених** општине Савски Венац, која се води за матично подручје Београд под текућим бројем 4894 за 2002. годину, утврђено је да је дана 28.08.2002. године рођен Милош Луковић од оца Миле Луковића и мајке Маје Луковић, девојачко Петошевић.

Решењем Четвртог општинског суда у Београду IV-O-2251/2004 од 25.08.2004. године, Луковић Маја и Луковић Милош, оглашени су за наследнике иза пок. Милета Луковића (сваки од наследника на ½ дела утврђене заоставштине) куће без земљишта саграђене на кат. парц. 2512/3 као ЗК тело II и дворишне стамбене зграде у Шилеровој улици саграђеној на на кат. парц. 2512/3 као ЗК тело III са правом коришћења непокретности у државној својини на кат. парц.2512/3 земљиште

без зграде површине 87 кв/хв, уписане у ЗКУЛ бр.6294 КО Земун. Решење је правоснажно даном доношења.

Из ЗКУЛ 6294 КО Земун утврђено је да се земљишна парцела 2512/3 састоји из: - земљишта без зграде површине 87 кв/хв, - зграде саграђене на кат. парц. 2512/3 и двориште стамбене зграде у Шилеровој улици саграђене на кат. парц. 2512/3. Земљиште је државна својина РС, док је право својине на непокретностима сопственика Луковић Милета, на зградама у А-II и А-III, уписано у корист Луковић Маје $\frac{1}{2}$ и Луковић мал. Милоша $\frac{1}{2}$. У теретном листу констатовано је да је на основу члана 30. Закона о грађевинском земљишту укњижено право коришћења у корист сопственика зграде на земљишту у А листу под зградом и земљиште које је потребно за њену редовну употребу у границама одређене грађевинске парцеле, док постоји зграда на том земљишту.

На основу свега наведеног, утврђено је да Миле Луковић од 1992. године није имао законитих прихода, да је закључио брак са Мајом Петошевић дана 19.05.2002. године, након куповине предметних непокретности, тако да имовина стечена у оквиру брачне заједнице не представља релевантну околност у овом поступку, да правни следбеници Милета Луковића у овом поступку нису приложили ни један једини доказ о законитом стицању поменуте имовине у време њеног стицања или да је предметна имовина добијена на неки други законит начин, нити су оспорили признанице на основу којих је Душан Спасојевић вршио плаћања за предметну непокретност, искључиво се позивајући на сведока Златка Јурака чији исказ суд није прихватио како је то већ претходно образложено, имајући у виду претходно наведене одредбе Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела и то: члан 3. став 1. 2. 4. и 5. утврђено је да у конкретном случају **постоји очигледна несразмера између стечене имовине и законитих прихода Милета Луковића.**

С тога је суд, на основу члана 34. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у другом ставу изреке решења усвојио захтев за трајно одузимање имовине, па је од правних следбеника оставиоца Милета Луковића трајно одузео право коришћења градског грађевинског земљишта на катастарским парцелама: бр. 12426 КО Земун, површине 3 ара и 45 м², која одговара земљишно-књижној (грунтовној) парцели део 2512/3 КО Земун, уписане у ЗКУЛ бр.6294 КО Земун, и бр. 12427 КО Земун, површине 7 ари и 19 м², која одговара земљишно-књижној (грунтовној) парцели 2512/2 и део 2512/3 КО Земун, уписане у ЗКУЛ бр.6294 КО Земун, сваком од наследника на по $\frac{1}{2}$.

Записничар
Јасна Билић

Председник већа судија
Милимир Лукић

ПРАВНА ПОУКА

Против овог решења дозвољена је жалба
Врховном суду Србије у року од 8 (осам) дана
од дана пријема преписа решења, а преко овог суда.

Жалба не спречава Дирекцију да поступи у складу са чл. 34 ст. 5. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.